

דו"ח פרקליטת הוועדה - אתיקה

לדיון במליאת ועדת האתיקה ביום 19.11.2018

המלצות העמדה לדין

60/18. ת/16/1631 ויטלי קוזקין ויעקב מרדכייב נגד עו"ד חגי פישר

טענות הצדדים:

1. המתלוננים מסרו כי פנו לנילון עוד בשנת 2010 בנוגע למימוש זכויותיהם במקום העבודה לאחר שהחברה בה הועסקו הפכה לחדלת פירעון ונותרה חייבת כספי משכורות ופיצויים למתלוננים. המתלוננים שילמו את שכר הטרחה שהתבקש, חתמו על יפוי כוח והעבירו לנילון מסמכים שונים לרבות תלושי שכר לצורך בחינת אפשרות לקבלת כספים מהמפרק או מהמוסד לביטוח לאומי.
2. לדבריהם, הנילון לא פעל בעניינם ולא ענה לפניותיהם, כמו גם לפניות מטעם מזכיר האיגוד המקצועי מטעם ההסתדרות ולמעשה הקשר עימו ניתק.
3. הנילון לא הגיב לפניית הוועדה אליו בעניין (קיים אישור מסירה למשרדו).

חוות דעת והמלצה:

משצורפו לתלונה אסמכתאות ליצירת הקשר והפניות שנעשו אל הנילון ובהיעדר תגובה מצידו, יש לאמץ את גרסת המתלוננים המתארים התנהלות של זניחת טיפול בלקוח ללא כל הצדק שבדין ומבלי שניתנה על כך הודעה מתאימה ללקוח. למותר לציין כי עו"ד הנוטל כספים לידו בעבור שירות משפטי אותו אינו מספק אף פוגע בכבוד המקצוע ובאמון הציבור בעורכי הדין. לפיכך, אמליץ על העמדתו לדין משמעתי.

החלטת הוועדה:

61/18. ת/17/865 מרי מירב אבולש וחייט סנדרין נגד עו"ד דודי דארשאן

טענות הצדדים:

1. המתלוננות יוצגו בידי הנילון בהליכים למימוש זכויותיהן כיורשות על פי צו ירושה וטוענות כי הנילון מעכב בידיו סך של 18,209 יורו מתוך כספים שהופקדו לטובתן בחשבון נאמנות.
2. המתלוננות פנו לוועדת שכי"ט שליד הוועד המרכזי בנוגע לשכר הטרחה המגיע לנילון על פי ההסכם עימו אולם הנילון לא פועל על פי החלטת ועדת שכי"ט (וגם לא טרח להשיב לוועדה) ולא משיב להן סך של 18,209 יורו על פי דרישותיהן בכתב, הגם שלא הגיש נגדן כל תביעת שכי"ט.
3. הנילון לא הגיב לפניית הוועדה אליו בעניין (קיים אישור מסירה למשרדו).

חוות דעת והמלצה:

מחומר הבירור עולה כי הנילון מעכב תחת ידיו שלא כדין סך של 18,209 יורו שהופקד אצלו בנאמנות עבור המתלוננות, לאחר שלא נענה לבקשותיהן בכתב להשיבו לידיהן וחרף החלטה מפורשת של ועדת שכי"ט בדבר אי זכאותו לכספים אלו כשכר טרחה.

על פי סעיף 88 לחוק לשכת עורכי הדין, עורך דין זכאי לעכב כספים להבטחת תשלום שכי"ט אך ורק במידה שיגיש תביעה בתוך 3 חודשים, דבר שלא נעשה בעניינו ועל כן אמליץ להעמידו לדין משמעתי.

החלטת הוועדה:

דו"ח פרקליטת הוועדה - אתיקה

לדיון במליאת ועדת האתיקה ביום 19.11.2018

62/18. ת/1430/17 גב' טאה דוידסקו נגד עו"ד אתי חביב שרמן

טענות הצדדים:

1. **המתלוננת** טוענת כי הנילונה גבתה ממנה שכר טרחה מופרז בניגוד לכללים החלים על ייצוג בפני המוסד לביטוח לאומי, וכן כי הנילונה הפסיקה את הייצוג מיוזמתה לאחר שניסתה להחתים אותה על הסכם שכ"ט חדש בניגוד לדין.
2. **הנילונה מסרה בתגובה** כי פעלה בתום לב מוחלט מאחר שלא הייתה מודעת לכך שהליך ערעור לביה"ד לעבודה חוסה אף הוא תחת הוראות החוק בנוגע להגבלת שכ"ט, אולם בפועל שכה"ט על פי ההסכם עמד על מחצית מהסכום המגיע על פי חוק ועל כן שכרה יצא בהפסדה. מיד לאחר שהמתלוננת העמידה אותה על טעותה בנוגע לשכ"ט, היא הסכימה להשיב לה את הסכום שנגבה בתנאי שתסכים לתשלום שכ"ט על פי חוק, אולם המתלוננת התעקשה שמגיע לה רק 12.5% כשכ"ט למרות שזהו התעריף לטיפול שאינו כולל ייצוג בפני ועדות ביטוח לאומי, כאשר היא כן ליוותה את המתלוננת לוועדות.
3. **המתלוננת בתשובה** הפנתה להחלטת ועדת שכר טרחה בעניינה מיום 12.2.2018, בה נקבע כדלקמן:
עו"ד זכאית לסכום של 800 ₪ בצירוף מע"מ כמפורט בתיקון 161 לחוק בטל"א.
בנוסף, בנסיבות הענין, זכאית עו"ד לשכ"ט בסכום ההוצאות שפסק בית הדין לעבודה בסך 3,000 ₪ וכן, הוצאות בסך 300 ₪ בצירוף מע"מ (ראה החלטת הוועד המרכזי של לשכת עורכי הדין, כפי שפורסמה בגליון "הפט"ש", מרץ 2017, המצ"ב).
כל סכום שגבתה עו"ד מעבר לאמור לעיל יוחזר ללקוחה.
4. **הערה:** המתלוננת הגישה תלונה נוספת כנגד הנילונה בגין הפרת ההחלטה הנ"ל ואי השבת שטר החוב המוחזק בידיה (תיק ת/324/18).

חוות דעת והמלצה:

לאור החלטת ועדת שכר טרחה בדבר גובה שכר הטרחה הראוי בתיק, כמו גם גרסתה של הנילונה בדבר העדר כוונה לגבות שכ"ט בניגוד לחוק והעובדה שהשיבה את הכספים שנגבו למתלוננת, נוטה הכף לא להמליץ על העמדתה לדין של הנילונה בהקשר זה.

לכאורה ניתן היה לסיים בכך הטיפול בתלונה זו (להבדיל מתיק ת/324/18, המתייחס לעיכוב שלא כדין של שטר חוב בידי הנילונה), אלא שבמסגרת תגובותיה לוועדה בחרה הנילונה להתבטא כלפי המתלוננת באופן שאינו נאות ואינו מכבד. כך ציינה הנילונה במכתבה מיום 15.1.2018 ביחס למתלוננת - "לאור היותה נוכלת ומניפולטיבית ראוי לאמץ את ההסכם הקובע החוקי לפי 25.5% + מע"מ למשך 60 חודש", כולל ייצוג ביה"ד + ייצוג בוועדות (וכמובן שאשיב לה את כספה)". במכתב נוסף שהועבר לוועדה באותו יום ציינה הנילונה ביחס למתלוננת ולחוות הדעת הפסיכיאטריות בעניינה - "לדעתי אינה פסיכיאטרית כלל וכלל (נקבעו בוועדה 30% נכות בגין דיכאון - אדם ששרוי בדיכאון הוא פסיבי, ההיפך הגמור ממנה שמכתיבה לעו"ד ולרופא מה לכתוב בעניינה)... טיפוס נוכל ונודניק, שכפי הנראה המעביד החדש לא סימפט בשל תכונות אופי טרחניות אלה שטבועות בה ועל כן מידר אותה. לא מדובר על תולדה כתוצאה מהתעללות לכאורה שעברה".

לאור האמור לעיל אמליץ על העמדתה לדין משמעתי בגין התבטאויות בלתי הולמות (וזאת במקביל להמלצת ההעמדה לדין בתיק ת/324/18), או לכל הפחות - על גניזת התלונה דנא בכפוף להערה לנילונה בגין התנהלותה.

החלטת הוועדה:

דו"ח פרקליטת הוועדה - אתיקה

לדיון במליאת ועדת האתיקה ביום 19.11.2018

63/18. ת/324/18 גב' טאה דוידסקו נגד עו"ד אתי חביב שרמן

טענות הצדדים:

1. **המתלוננת** הלינה על הפרת החלטת ועדת שכ"ט מושא תלונתה הקודמת (תיק ת/1430/17) בכך שעם השבת סך של 8,073 ₪ שנגבה בעודף לא השיבה הנילונה לידיה את שטר החוב שנחתם במעמד החתימה על הסכם השכ"ט ואשר נועד להבטחת תשלומי השכ"ט, וטענה בפניה שהחלטת ועדת שכ"ט לא התייחסה לשטר החוב.
2. עוד טענה כי הנילונה התפטרה מייצוגה במייל וללא התראה מוקדמת, ובכך הותירה אותה ללא ייצוג בשלב קריטי, וכן כי בתגובתה לוועדה בתיק ת/1430/17 התבטאה כלפיה הנילונה בצורה בלתי הולמת (ר' דיון על כך בחו"ד קודמת) והפרה חיסיון וסודיות רפואית.
3. **הנילונה בתגובתה** טענה כי התלונה חסרת כל בסיס ראיתי וכי כל הכספים שנגבו ביתר הושבו למתלוננת. את שטר החוב היא מסרבת להשיב לידי המתלוננת ובכוונתה להגיש נגדה בעתיד תביעה לתשלום שכ"ט ראוי בגין העבודה הרבה שהושקעה בתיק, לרבות הגשת ערעור לביה"ד לעבודה שצלה והביא להחזרת התיק לוועדה הרפואית לקביעת אחוזי נכות, ייצוג בפני הוועדה הרפואית ועריכת חו"ד מומחה.
4. **המתלוננת בתשובה** מסרה כי הייתה נכונה לכך שהנילונה תמשיך לייצג אותה אולם הנילונה דרשה תשלומי שכ"ט נוספים שלא הגיעו לה. לשאלת הוועדה מסרה כי הפסקת הייצוג במייל נעשתה כחודש לפני הדיון שנקבע בוועדה הרפואית.
5. לאור תגובתה התבקשה הנילונה להבהיר בדבר אופן הפסקת הייצוג וכן בדבר הגשת תביעת שכ"ט בהתאם להוראות סעיף 88 לחוק לשכת עו"ד המתייחס לזכות העיכבון, אולם **הנילונה לא הגיבה לפניית הוועדה בעניין** (קיים אישור מסירה).

חוות דעת והמלצה:

עסקינן בתלונת המשך לתיק ת/1430/17, שעניינה בטענות לגבי הפסקת ייצוג באופן שפגע בענייני הלקוחה, עיכוב שטר חוב להבטחת תשלום שכ"ט וכן הפרת חיסיון והתבטאויות בלתי הולמות במסגרת התגובה לוועדת האתיקה. מחומר הבירור עולה כי הפסקת הייצוג על ידי הנילונה נעשתה כחודש ימים עובר לדיון בעניינה של הלקוחה בוועדה הרפואית, ובנסיבות אלו לא ניתן לומר שאין המדובר בפרק זמן סביר לאיתור ייצוג חלופי או בהפרה של כלל 13(ב) לכללי האתיקה המקצועית (הגם שהנילונה בחרה שלא להשיב לוועדה בעניין).

באשר לטענה בדבר חשיפת חומר חסוי לוועדה במסגרת התגובה לתלונה, אין בכך כל פסול נוכח פסק דינו של ביהמ"ש העליון בעל"ע 5160/04, בו נקבע כי עורך-דין רשאי לחשוף מידע הפוגע בחיסיון עורך-דין-לקוח לצורכי הגנתו מפני תלונה, ובלבד שמדובר במידע שהינו חיוני ורלוונטי להגנתו ואין בחשיפתו כדי להכפיש את הלקוח או לפגוע בענייניו שלא לצורך (על"ע 5160/04 **אשד נ' הוועד המחוזי של לשכת עורכי הדין בירושלים**, פ"ד נט(6) 223).

לגבי התבטאויותיה הפוגעניות של הנילונה כלפי המתלוננת בתגובתה לתלונה - ר' חו"ד קודמת בתיק ת/1430/17. לגבי אי השבת שטר החוב, אמנם החלטת ועדת שכ"ט לא התייחסה לשטר החוב גופו, אך בהתאם לסעיף 88 לחוק לשכת עו"ד היה על הנילונה להגיש תביעת שכ"ט בתוך 3 חודשים מהיום בו נדרשה להשיב את שטר החוב (ולכל המאוחר מדובר ביום 14.3.2018 - המועד בו נשלח לנילונה מכתב התלונה לתגובה בצירוף דרישה בכתב להחזרת מעוכבים), ואין ראייה לכך שהיא עשתה כן. הנילונה אף לא השיבה לפניית הוועדה בנושא.

בנסיבות אלו **אמליץ על העמדתה לדיון משמעתי** בגין עיכוב שטר החוב, כמו גם ביחס להתבטאויותיה.

החלטת הוועדה:

דו"ח פרקליטת הוועדה - אתיקה

לדיון במליאת ועדת האתיקה ביום 19.11.2018

64/18. ת/860/18 ועדת האתיקה נגד עו"ד בועז פינברג

פרטי המקרה:

1. התלונה נפתחה לאחר שבמסגרת בירור שאילתה שהגיש הנילון עלה חשש כי הוא פעל בניגוד עניינים בכך שבמקביל לתפקידו כיועץ משפטי של חברת בית בתיה בע"מ, ייצג את בעלות השליטה בחברה במשך כ-4 שנים במו"מ כנגד בעלת מניות המיעוט בנוגע לחלוקת עיזבון הוריהן המנוחים, שכלל גם את הזכויות בחברה.
2. בתגובת ב"כ בעלת מניות המיעוט בחברה לשאילתה, עו"ד צבי פפרברג, נטען כי הנילון לקח צד באופן מובהק במסגרת סכסוך הירושה שהוא והחברה לה הוא מייצג אינם צד לו, ולמעשה פעל בניגוד לאינטרס החברה ותוך העדפת האינטרס של בעלות השליטה כאשר עשה כל שביכולתו כדי למנוע מבעלת מניות המיעוט להגיע לאסיפה השנתית וערך פרוטוקול שאינו משקף את שארע באמת בישיבה.
- את שכר טרחתו בגין ייצוג בעלות השליטה גבה הנילון מהחברה עצמה, כך שלכאורה גם בעלת מניות המיעוט נשא בתשלומי למרות שהוא ניתן בגין ייצוג כנגדה.
3. **הנילון בתגובתו** מסר כי לא ייצג נגד בעלת מניות המיעוט בחברה, אלא היה שותף למו"מ לחלוקת נכסי העיזבון בהתאם להוראות הצוואה ועל פי הסכמת בעלי המניות, מתוך אמונה כי ביכולתו לגשר בין כל היורשות, וזאת במטרה להשלים במהירות וביעילות את חלוקת נכסי העיזבון על מנת שלא לפגוע בפעילותה העסקית השוטפת של החברה.
4. עוד מסר הנילון כי בעלת מניות המיעוט בחרה להיות מיוצגת ע"י עו"ד מטעמה למרות שעמדה בפניה האפשרות לפנות אליו כמי שייצג את כלל בעלי המניות. לכל אורך המו"מ הוא עמד בקשר עם באי כוחה ועשה כל שביכולתו על מנת להביא להסכם לצורך המשך פעילותה העסקית השוטפת של החברה. ייצוג בעלות מניות הרוב נעשה באופן זמני ובאופן שתאם את אינטרס החברה, ובעלת מניות המיעוט ובאי כוחה לא התנגדו לכך.
5. לדבריו, מטיוטות ההסכם הרבות אשר הוחלפו בין הצדדים ומתוכם של פרוטוקולי הישיבות שהתנהלו עולה בבירור כי הוא לא הביע כל דעה על דרך חלוקת העיזבון או על העדפת צד כלשהו, ובשום אופן לא ייצג נגד מי מהצדדים. משהבינו בעלות מניות הרוב כי בעלה של אחותן אינו מעוניין בהסכם - פנו לנילון על מנת שיודיע על סיום המו"מ, והוא עדכן אותן כי לא יוכל לייצגן בהליך שייפתח בביהמ"ש לענייני משפחה.
6. הנילון הוסיף וטען כי הרציונל מאחורי האיסור שעו"ד של חברה לא ייצג את מי מבעלי מניותיה נגד האחר נובע מכך שבידי עורך הדין מידע שנמסר לו טרם הסכסוך ואשר עשוי לשמש אותו בניהול הסכסוך. לפיכך, האיסור בא למנוע מעורך הדין להפר את חובת הנאמנות והחובה שלא להשתמש במידע שקיבל במסגרת ייצוג החברה. האמור לעיל לא מתקיים בענייננו ואין ולו ראשית ראיה לכך שהנילון קיבל מידע במסגרת תפקידו כיועץ ועשה בו שימוש נגד בעלת מניות המיעוט במהלך המו"מ.
7. באשר לסוגיית תשלום שכר טרחתו מסר הנילון כי פעילותו במסגרת המו"מ הייתה עבור החברה ועל מנת שלא לפגוע בפעילותה השוטפת, ומאחר שהיה זה אינטרס החברה לסיים את המחלוקת בין הצדדים - מן הראוי שהחברה תישא בעלות שכר טרחתו וכל הצדדים היו מודעים לכך.
8. כמו כן, נוכח ההחלטה בשאילתה כי הנילון לא פעל בניגוד עניינים בייצוג החברה, הודיע מנהל העיזבון שהוא מסכים לדרישת הנילון כי החברה תישא בשכר הטרחה במסגרת המו"מ והטיפול בשאילתה שהוגשה.

דו"ח פרקליטת הוועדה - אתיקה

לדיון במליאת ועדת האתיקה ביום 19.11.2018

חות דעת והמלצה:

הרציונל העומד מאחורי האיסור לייצג חלק מבעלי מניות נגד בעלי מניות אחרים, וזאת בזמן שעורך הדין מייצג גם את החברה, הנו שלחברה יכולים להיות אינטרסים שונים מאלו של בעלי המניות אותם עורך הדין מייצג. לא תמיד יש חפיפה בין האינטרסים של החברה לאלו של בעלי המניות, ועל כן עליו להימנע מלעשות כן.

אין מחלוקת של ממש כי הנילון ייצג את בעלות השליטה נגד בעלת מניות המיעוט בזמן ששימש גם כיועץ המשפטי של החברה, ולדבריו הוא עשה זאת למען החברה ומאחר שהמחלוקות בין האחיות פגעו בפעילות השוטפת של החברה, אולם כאמור לעיל אינטרס החברה לא עולה תמיד בקנה אחד עם אינטרס בעלות השליטה, ומכל מקום אין בכך כדי להוות הגנה מפני הפרת הכלל האתי, ועל כן **אמליץ להעמידו לדיון משמעותי**.

החלטת הוועדה:

65/18. ת/311/18 גב' רמה מעודד נגד עו"ד עמר חלמיש

טענות הצדדים:

1. **המתלוננת** נתבעה על ידי שכן בפני המפקחת על רישום המקרקעין, ובמסגרת דיון ההוכחות התברר כי אחד המצהירים מטעם התובע לא חתם על תצהירו בפני הנילון, ב"כ התובע, כפי שצוין על גבי התצהיר, אלא בפועל עד אחר הוא שהחתים אותו וזאת מבלי שהמצהיר בכלל קרא את תוכן התצהיר. לאור עדותו זו של המצהיר פסלה המפקחת על רישום המקרקעין את התצהיר (לתלונה צורפו התצהיר ופרוטוקול הדיון).
2. **הנילון לא הגיב** לפניית הוועדה אליו בעניין (קיים אישור מסירה).

חות דעת והמלצה:

מחומר הבירור עולה כי הנילון אישר בכזב שתצהירו של העד נחתם בפניו, ובהעדר גרסה כלשהי ממנו לא נותר אלא **להמליץ על העמדתו לדיון משמעותי**.

החלטת הוועדה: